

Unul dintre lucrurile care au evidențiat ruperea României de regimul totalitar comunist la începutul anilor 90 l-a reprezentat introducerea studiului religiei în școli, revenindu-se așadar la practica din perioada anterioară bolșevizării și impunerii materialismului marxist-leninist. Ca atare îmi permit să spun că revenirea religiei în școala românească este un adevărat simbol al victoriei spiritului creștin asupra totalitarismului ateu!

Declararea de către CCR a invalidității constituționale a unor articole din legea educației referitoare la predarea religiei în școli are ca efect o anomalie practică, mai precis spus inversarea regulei corecte prezente în legea actuală conform căreia ora de religie face parte din trunchiul comun al programei școlare, dar că părinții elevilor care nu doresc să participe la ora de religie pot face o cerere în scris de neparticipare la obiectul de studiu amintit care li se aprobă automat și fără nicio discriminare. Curtea Constituțională vine să schimbe regula, o regulă absolut democratică ce instituie principiul fundamental al libertății de alegere, astfel că părinții elevilor care vor să participe la cursurile de religie devin cei obligați să depună cerere pentru a beneficia de participarea copiilor lor la ora de religie. Interesant este faptul că în majoritatea statelor europene se studiază religia, fie după principiul opțional prezent până acum și în legislația românească pus în acord cu preceptele cultelor reprezentate, lucru comun de exemplu Germaniei, fie în sistemul obligatoriu precum se întâmplă inclusiv în Italia în baza acordurilor dintre Vatican și guvernul italian, fie într-un sistem care combină alegerea autorităților locale pusă în acord cu părinții, cultele reprezentate și tradiția religioasă a locului respectiv, precum se întâmplă în Marea Britanie. Studiul religiei în școală reprezintă înaintea de orice cunoașterea fundamentelor culturii și civilizației căreia îi aparținem, cultură întemeiată pe bazele Sfintei Evanghelii și cultură europeană care a asimilat armonios etica iudeo-creștină și care a deprins prin mesajul lui Hristos valori precum libertatea de conștiință, liberul arbitru, libertatea de expresie și de alegere și nu în ultimul rând conștiința egalității omului în fața legilor și a Lui Dumnezeu. Pentru noi, românii, Biserica a reprezentat constant un vector de cultură și de coeziune națională, astfel că nu trebuie să neglijăm niciodată uriașul aport pe care Biserica Ortodoxă și celelalte culte l-au avut sub aspectul dezvoltării sistemului de educație, a sistemului de sănătate publică, a culturii naționale și nu în ultimul rând al luptei pentru unitate națională, lucru dovedit și de rolul episcopului ortodox, Miron Cristea și al celui greco-catolic, Iuliu Hossu în actul Unirii de la 1 Decembrie 1918.

Revenind la nefericita decizie a CCR trebuie spus că este o hotărâre discriminatorie și antidemocratică încălcând dreptul legitim al majorității formate din cei aproximativ 85-86% cetățeni români creștin-ortodocși și al celorlalți 13-14% cetățeni români aparținând altor culte religioase spre a-și exprima liber și direct valorile religioase, valori care sunt și valori de natură socială concretă, rolul legilor fiind acela de se orienta după realitățile existente în societate și nu cel de a construi o lume utopică bazată pe teorii și ipoteze care nu au nicio pondere reală la nivelul străzii și care tind să redeseneze artificial lumea în care trăim.

Nu cred că este în folosul CCR, instanță cu adevărat necesară pe ceea ce înseamnă litigii juridico-constituționale majore, să reglementeze poporului român după 2000 de ani de istorie și expresie creștină ceea ce este moral ori mai puțin pentru societatea în care trăim și felul în care

putem ori nu să avem acces la cunoașterea temelilor autentice ale civilizației românești și europene. Statul, prin legi, este dator să respecte adevărul social și să transpună în norme juridice realitatea, iar adevărul social este unul simplu: românii (indiferent de originea etnică) sunt indisolubil legați de identitatea și tradiția creștină iar marea majoritate a lor sunt aderenți ai Bisericii Ortodoxe Române!

Religia în școală înseamnă cunoaștere, înseamnă cultură și spirit liber, și înseamnă mai presus de orice valori morale autentice, valori care pot sta pavăză oricând în fața curentelor de gândire tributare relativismului social și moral și a deconstructivismului postmodern!

Adresez invitația Bisericii Ortodoxe prin Patriarhia României ca alături de Senat și Camera Deputaților să se așeze la masa dialogului în scopul identificării soluției legale, transparente și sigure în vederea depășirii acestui impas nedorit și al păstrării studiului religiei în școli pe baza formatului prevăzut în legea educației de acum.

Andre Malraux spunea că sec. XXI va fi creștin ori nu va fi deloc, expresie care nu reprezintă o simplă metaforă, ci adevărul unei lumi tot mai căzute sub ispita „redesenării” proprii sale conștiințe, lucru care cu atât mai mult mă face să cred că viitorul trebuie să aparțină unor valori fundamentale precum respectul pentru persoană și alteritate, libertatea de expresie și de alegere și nicidecum etatizării moralei individuale ori sociale și reglementării excesive a formelor de expresie ale minții omenești!

Daniel Gheorghe
Deputat PNL